

De Regenboog

RTC De Bidon, Roosendaal

WALNUT
INDUSTRIES EUROPE

TY-GARD2000®
CARGO RESTRAINT SYSTEM

**Fietsen
Schenk**

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	1
RTC De Bidon	2
Voorwoord	3
Verslag fietsvakantie Mont Ventoux 18-25 juni 2022.....	5
Ritverslag 26 juni.....	33
Ritverslag 3 juli	36
Ritverslag 10 juli	39
Ritverslag 10 juli	42
Ritverslag 17 juli	46
Ritverslag 24 juli	49
Ritverslag Avond 4- daagse 26-29 juli.....	54
Ritverslag 31 juli	56
Ritverslag 7 augustus	58
Ritverslag 14 augustus.....	60

RTC De Bidon

Algemeen:

- Opgericht 29 juli 1971 en Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Breda onder nummer 40280796
- Website: www.debidon.nl Email: info@debidon.nl
- Contributie **€ 75,00** per jaar, te voldoen vóór 1 maart lopend jaar.
- Rabobank Roosendaal rekeningnummer NL20RABO0184303478
- Clublokaal Café Huis Ten Halve, Kruisstraat 60 Roosendaal, tel.nr.: 0165-533343

Samenstelling bestuur:

- Voorzitter: Luc Aerts
- Penningmeester: René Schepers
- Vicevoorzitter / Secretaris: Leon van den Eijnden
- Bestuurslid: Wim Rommens
- Bestuurslid: Camiel van Beek
- Bestuurslid: Bart Boeren

Voorwoord

Beste Bidonners,

Terwijl de editie 3 al in de maak is, het voorwoord al bijna klaar, voor velen de vakantie achter de rug en zelf herstellende van een Corona besmetting met de nodige naweeën, werden we afgelopen zondag op 28 augustus geconfronteerd met een stevige valpartij tussen Fred en een tegenligger, na het elkaar licht getouceerd te hebben op de Vossenweg te Bergen op Zoom, mede weer dankzij de helm lijkt de schade aan het lijf voor Fred mee te vallen, alhoewel hij wel minimaal één nachtje ter observatie in het ziekenhuis moet blijven. De man op de MTB kwam er helaas veel slechter vanaf en is vervoerd naar het academisch ziekenhuis in Rotterdam met schedelletsel. Het blijkt maar weer dat een ongeluk in een fractie van een tel is gebeurd en de gevolgen fors kunnen zijn. Het nieuws veranderd soms sneller dan het weer en beiden zijn alweer terug thuis om verder te herstellen van de valpartij. Op dinsdagochtend na op maandagavond de onfortuinlijke tegenligger al gesproken te hebben, heb ik namens de club een mooi boeket van de Goudsbloem gebracht, het bleek dat de zondag ook nog de verjaardag van zijn vrouw was, dus een extra attentie leek ons wel op zijn plaats. Tevens kreeg ik een idee om eens even langs NXT Gear te rijden in Essen, het verhaal kort uitgelegd aan Wannes met de aanleiding en wat mijn vraag was, dit om Koos een mooie helm kado te doen zodat hij nooit meer zonder op pad zal gaan. En zijn vrouw en dochtertje wat minder ongerust zullen zijn. Het resultaat was dan een mooi gift waar hij erg blij mee was.

Laten we hopen dat beiden voorspoedig herstellen.

Dus hierbij nummer 3 van de regenboog, veel lees plezier en laten we er gezamenlijk voor zorgen dat we samen het seizoen veilig af kunnen sluiten.

Luc

Bekerhuis Lambregts
Boulevard 143
4701ET Roosendaal

Telefoon
0165-534498

<http://bekerhuislambregts.nl/>

Fietsen schenk bvba
Nieuwstraat 59-61
B-2910 Essen
België
+32 36 67 57 74
informatie@fietsenschenk.be

SPECIALIZED

- ✓ KWALITEIT EN ADVIES
- ✓ UITGEBREID GAMMA
- ✓ VAKKENNIS EN SERVICE
- ✓ MEER DAN 30 TESTBIKES

<https://www.fietsenschenk.be/>

Dag 0: heenreis naar de Provence 18 juni 2022

In november van 2021 is de vaste groep voor de fietsvakantieweek bijeen geweest om een bestemming voor 2022 vast te leggen. De keuze is daarbij gevallen op de regio van de Mont Ventoux, de kale berg, de reus van de Provence in Frankrijk. Daar, waar we met een 17 -tal Bidonniers al eens een week zijn geweest in 2006. Deze berg stond bij velen nog op de "bucketlist ". Ne enig zoekwerk werd een hotel gevonden tussen Malaucène en Vaison la Romaine, met de fraaie naam "Auberge d'Anais". En na enkele Ardennenritten stonden er 7 enthousiaste fietsers klaar op 18 juni: te weten Gert-Jan Franken, Nico Matthijssen, Werner v.d. Nobelen, Toine van Oers, Wim Rommens, Tom Uijtdehaag en Jan Verbocht. Stipt op tijd, om 4.15 uur, gingen we op weg vanaf de Wouwse Tol richting het zuiden. En de eerste uren vlotte het goed. Luxemburg werd aangedaan om de tank goedkoop vol te gooien. Dat viel wat tegen, want in Luxemburg is de benzineprijs inmiddels ook gestegen tot bijna € 2.00.

Na Dijon werd op de borden aangegeven, dat bij Macon er wegwerkzaamheden waren en op de radio, dat daar een fikse file was te verwachten. Dat kwam ook uit, want eerst moest alle verkeer op twee banen over een afstand van 8 km. Probleem was verder, dat halfweg deze werkzaamheden een autootje met pech stond met een trieste mevrouw erbij, zittend op de betonnen wegkering. En dus moest alle verkeer op één baan en kon de depannage er ook niet bij. En een kraan zoals bij de Formule-1 om een auto weg te takelen hadden ze niet.

Daarna liep de reis verder redelijk vlot via de tunnel van Fourvière in Lyon totdat het na Valence weer stroperig ging. Uiteindelijk bereikten we pas rond 17.15 uur het hotel. Het hotel lag helemaal in het buitengebied aan een klein weggetje, onverhard. Nou ja, stenen genoeg, het was een pad van ruwe groffe steenslag. Daar bij het hotel was alles dicht en moesten we de eigenaar bellen om ons binnen te laten en in te checken. Een ritje losrijden zat er niet meer in, iedereen wilde na de lange reis even een rustmoment. Om 19.30 uur konden we op het buitenterras onder de Provençaalse hemel, met het orkest van de vele krekels erbij, van

een prima diner genieten, dat werd weggespoeld met een goeie plaatselijke rosé. Daarna zocht iedereen al snel het bed op na de lange dag. Morgen echt aan de bak.

Jan

Dag1 : Gorge de la Nesque - Sault (108km / 1495hm) zondag 19 juni 2022

Na de lange autorit van gisteren hebben we onze eerste nacht doorgebracht in Auberge d'Anais nabij het dorp Entrachaux, gelegen op een prachtige plek in een boomgaard. Deze boomgaard in de afgelopen nacht iets kleiner geworden, dankzij Tom die hiervoor de zwaarst mogelijke kettingzaag voor heeft gebruikt. Gelukkig was halverwege de nacht de benzine op.

Uitzicht vanaf het terras bij Auberge d' Anais

De zon was al goed aanwezig en de temperatuur was al aardig opgelopen naar een 20-25°C. De verwachting was dat de temperatuur zou oplopen naar ongeveer 35°C. Het ontbijt werd geserveerd in de buitenlucht en was typisch Frans, pain du stock, croissant, fromage, jambon, jus d'orange en niet te vergeten pâte d'arachide, of te wel de pindakaas. (weer geserveerd door G-J !) Dit jaar was ook de variant met stukjes pinda toegevoegd aan het assortiment, speciaal voor " El Capitan".

Via de Bidon-app en ook de weer-app waren we op de hoogte van het slechte weer in Roosendaal en hier werd enigszins met wat leedvermaak op gereageerd, zo van: "wij worden hooguit nat van het zweet". Verderop in de week zouden we hier een "karmamoment" voor gepresenteerd krijgen. Na het ontbijt ging ieder zich prepareren voor de eerste rit, kleding uitzoeken, bidons vullen en fiets controleren.

De rit van vandaag gaat rond de Ventoux tegen de wijzers van de klok in, via de Gorges de la Nesque naar Sault en via de noordzijde van de Ventoux weer richting de thuisbasis in Entrechaux. De laatste details werden voor vertrek nog even doorgenomen.

Vanuit de Auberge gaan we eerst een 200 meter gravelen over een grindpad en komen daarna op de macadam. Hier wordt de route gestart en beginnen we onze fietsweek. We rijden via Entrechaux naar Malaucene over licht glooiend terrein en nadat we de dorpskern zijn gepaseerd wacht

ons de eerste echte colletje van de dag, de Col de la Madeleine, 6 km met een gemiddeld stijgingpercentage van 2,1%, met halverwege een afdaling van een kilometer. Nog geen echte test, maar de eerste spanning komt zo wel op de benen. Via een korte afdaling over mooi asfalt rijden we het bekendste dorp rond de Ventoux, Bedoin binnen. Het dorp ademt wielrennen in de breedste zin van het woord. Veel fietswinkels en verhuuradressen voor fietsen, gezellige terrasjes met veel reclame voor de Belgische bieren. We stoppen even bij de rotonde en gaan daarna richting de beklimming van de Ventoux echter nemen we de afslag naar Flassan.

het bord bij de start in Bedoin

Vanuit Flassan gaat het richting Villes-sur-Auzon en hier maken we pas op de plaats om een verfrissende consumptie te nuttigen. Met deze temperaturen smaken deze het beste en voel je elke slok van boven naar beneden glijden. Na dit korte intermezzo gaat het verder richting de Gorges de la Nesque. De rivier "La Nesque" heeft zich hier diep in het kalkgesteente gegraven en slingert zich over een lengte van 17 kilometer van Monieux naar Methranis door het landschap. De mooie asfaltweg slingert zich langzaam omhoog en op sommige plaatsen kan je enkele tientallen meters naar beneden kijken. Na 18 kilometer klimmen en het passeren van enkele tunneltjes met een gemiddelde van 2,3%, komen we

op 735m op de "Belvedere Le Castelleras", een uitkijkpunt waar je kilometers ver kunt kijken. Ook hier is de punt van de Ventoux zichtbaar, zoals eigenlijk de gehele dag al het geval is.

Gorges de la Nesque

Nadat iedereen zijn kiekjes heeft geschoten zetten we de afdaling in richting Monieux. Na dit dorp komen we uit op de D942 en zien we Sault al liggen. Sault is een dorp gelegen op een rotsachtige uitloper van het "Plateau de Vaucluse" te midden van een groot aantal lavendel velden. Sault is ook één van de dorpen van waaruit een beklimming start richting de top van de Mont Ventoux. Hier hebben we een langere stop gepland voor de lunch met ook hier een lekkere koude cola. Het merendeel neemt een salade of iets dergelijks maar Toine heeft andere plannen. Hij bestelt een spaghetti Bolognese, want hij heeft reuze trek. Achteraf blijken zijn ogen groter dan zijn maag, want zo'n maaltijd "laadt wel aan".

terras in Sault

Na deze welkome rustpauze vervolgen we onze weg. Sault was gelegen op het hoogste punt van vandaag. Het gaat vanaf nu op en af, met de nadruk op af. Over mooie, brede wegen gaat het richting Aurel en Montbrun, gelegen aan de oostzijde van de Ventoux. Vanaf Montbrun gaat het meer in westelijke richting naar Savoillan. Hier is plotseling een splitsing en hier verlaat het merendeel van de groep de grote baan. Op dat moment zat ik net wat te suffen en heb het te laat in de gaten. Ik sluit me aan bij Jan die al in een eerder stadium had besloten om dit "hupje" links te laten liggen. Blijkbaar is er afgesproken dat Jan verderop zou wachten aan de voet van de afdaling van de Col de Fontaube. Jan had echter verwacht dat er wel een terrasje aanwezig zou zijn in Saint Leger-du-Ventoux, maar meer dan een waterpunt met het plaatselijke smeltwater is er niet. We nemen plaats op een soort van privé-terrasje langs de kant van de weg.

Na een klein kwartier arriveert ook de rest van de groep en vervolgen we onze weg. Vanaf hier loopt de weg toch weer vies omhoog. De groep spat uit elkaar en het wordt nu man tegen man. We hebben ongeveer 80 km afgelegd en de hoge temperatuur zorgt ervoor dat deze inspanning toch wel iets meer moeite kost, zeker ook omdat het de eerste dag is en ieder voor zich toch nog aan het zoeken is wat de mogelijkheden zijn. We komen uit op de route de Carpentras en hier gaat de weg volle bak naar beneden richting Entrechaux. Net voor het binnenrijden van het dorp wordt er op elkaar gewacht en besloten dat de eerste dag moet worden

afgesloten op het terras. Met een koud glas bier, fanta of cola wordt de dag geëvalueerd. Conclusie : 108 km met 1495hm, een prima dag! Hierna is het nog een kilometer of 5 terug naar de Auberge en wordt de wieleroefuit vervangen door de zwembroek voor een welkome, verkoelende duik in het zwembad. **Gert-Jan**

Dag 2: Montbrun>Sault>Col des Abeilles maandag 20 juni

Na het ontbijt gingen Jan en Toine eerst nog de noodzakelijke boodschappen doen, dit was zondag niet gelukt omdat toen de supermarketen dicht waren. Vanwege het latere vertrek om half tien is besloten om de rit met 10 km in te korten. De route ging deze keer niet richting Mont Ventoux maar noordelijk daarvan, We reden over lange glooiende wegen, we passeerde bij Buis-les-Baronnies een doorgang door de rotsen waar volgens de overlevering Hannibal is door getrokken richting de Alpen, +/- 220 voor Christus om oorlog te voeren met de Romeinen.

Jan wist uit zijn wielervervaring dat er na 35 km links een terras zou zijn, we vonden het terras maar dit was helaas gesloten. Het werd nu warm en dorstig weer, de bidons van Wim waren allebei leeg. Ik had nog "voldoende" en kon wat van de inhoud van mijn bidon delen met Wim. Na 51 km bereikten we Col d'Aulan op 845 meter hoogte. We volgden hierna een prachtige lange afdaling door Gorges du Toulourenc, voor het zicht

op Chateau Aulan werd even gestopt voor een foto. We zijn immers ook toerist. Na 60 km reden we langs Montbrun. Een mooie stad geplakt tegen de rotswand om zo beschermd te zijn tegen eventuele vijanden. Hier vonden we ook ons eerste terras, het was inmiddels ook na twaalfen dus het bleef niet bij drinken alleen. Jan deed hier nog een poging tot een middagdutje maar die vlieger ging niet op. Wel besloot Jan een eerdere afslag te nemen en hiermee 12 km, Col de Maquegne (1068 hm) en Col de L'Homme Mort (1210 hm) af te snijden.

Het was een mooi lopende klim naar beide cols, ondanks de maaltijd en het drinken hiervoor begon ik al snel een hongergevoel te krijgen en nam op de Col de Maquegne een extra stop voor een krentenbol en een flinke slok uit de bidon. Er volgde na L'Homme Mort een lange afdaling over brede wegen met talloze lavendelvelden die nog net niet bloeiden. In de afdaling naar Ferrassières stond Jan op ons te wachten. Een kleine 10 kilometer verder bereikten we Sault, waar we op het bekende terras pauze hielden. De tarte de Lemon viel goed in de smaak bij Tom en Toine.

terras in Sault

Na de pauze ging het richting Flassan, waarvoor we de Col des Abeilles van 996 meter hoog moesten slechten. Het was een lange brede verkeersweg, waar de auto's wel hard overheen reden. De beklimming had

stukken tot 9%. In de afdaling sloegen we rechtsaf de D217 in, het bleef dalen maar de weg was erg hobbelig wat je toch wat voorzichtiger maakte. Via Flassan ging het naar Bedoin waar we vanwege het mooie weer een pauze hielden, Via de Col de la Madeleine (die andere) naar Malaucène en verder naar onze Auberge.

Vandaag hebben we 136 km gereden. Omdat op maandag de keuken van onze Auberge gesloten is reden we met de auto naar Vaison la Romaine, waar we op een mooi terras goed hebben kunnen eten en drinken bij restaurant 'l Annexe'. In de menukaart stak ook een kaart met vacante functies bij dit restaurant, één ervan was een plongeur. "Duiker" volgens google translate, maar navraag bij de ober leerde dat ze daarmee de afwasmop bedoelen, leuke vakantiebaan, dat wel, maar we gaan nu niet afwassen !!! In de Auberge even relaxen voor de nachtrust, want de volgende dag wachtte een rit van 139 km en de eerste beklimming van de Mt Ventoux.

Toine

Dag 3: Mont Ventoux vanaf Bedoin Dinsdag 21 juni 135km, 2481hm

Vandaag staat de meest beroemde kant van de Mont Ventoux op het programma. Dat het zwaar gaat worden weet ik wel, maar hoe zwaar kan ik niet goed inschatten. De afgelopen jaren hebben we meer zware cols

opgereden. Het weer was net als de afgelopen 2 dagen, veel zon en erg warm (tot wel 35°C) Vanuit het hotel ging de route richting Entrechaux en vandaar naar Malaucène, waar we de benen even lekker op spanning konden zetten op de Col de la Madeleine, een lekkere loper die niet al te zwaar is. Na een afdaling komen we aan in Bedoin waar we aan de voet van de Ventoux kort halt houden en gezamenlijk de beklimming van de Mont Ventoux kunnen starten.

Bedoin

De eerste kilometers zijn nog relatief gemakkelijk maar je voelt de warmte al, ook al is het nog maar 10:00 uur. Eenmaal de linkse bocht genomen te hebben en het bos in te rijden schieten de percentages omhoog en de snelheid omlaag. Mijn streven was om binnen de 2 uur boven te zijn en voel al gelijk dat dit flink werken gaat worden. De warmte en het stijgingspercentage, dat continu rond de 10% schommelt, zorgt voor een snelheid die net boven de 8 km/h ligt. Dan gaat het lastig worden om binnen de 2 uur boven te zijn 😊.

Ieder van ons is bezig met zijn eigen gevecht. In mijn hoofd denk ik dat na Chalet Reynard het wat makkelijker wordt. Echter blijkt dat dit hooguit telt voor de 1^e kilometer na Chalet Reynard. Zodoende wordt die laatste 6 km nog een flinke strijd om iets van tempo te houden. De laatste kilometer is echt de zwaarste, steil en volle bak wind tegen, plus de benen die zwaar in protest gaan en tegen de kramp aan zitten. Werner komt helemaal verkrampt boven en terwijl hij daar op een muurtje zit bleven zijn kuiten nog steeds samentrekken, het leek wel of die nog steeds bezig waren met de beklimming. De voldoening is dan des te groter als je dan eenmaal boven bent.

Uiteindelijk is het me niet gelukt om binnen 2 uur boven te zijn (eigen timing 2:04, Strava segment zegt: 1:59:56 😊). Maar wat een drukte boven, zoveel fietsers, ik denk wel dat er dik 100 man op de top aanwezig was. Dat zegt veel over hoe legendarisch deze berg is en hoeveel mensen deze willen afvinken. De temperatuur boven is frisjes ten opzichte van beneden maar goed te doen. Dat zou later in de week wel anders zijn Nu konden we boven wachten tot iedereen de top had bereikt en konden we een groepsfoto maken.

Op de top van de Ventoux

Hierna volgde de afdaling terug naar Chalet Reynard, om daar wat te drinken en de bidons terug op te vullen want de route voor deze dag had nog ± 90 km op de planning staan.

Terras Chalet Reynard

Na wat gedronken en gegeten te hebben volgt de afdaling richting Sault, een heerlijke meetrap afdaling, waar het zuur een beetje uit de benen getrapt kon worden. In Sault houden we de "traditionele" stop bij bar "La Promenade". Daarna gaat de route richting de Gorges de la Nesque, maar nu in de andere richting. Op dag 1 hebben ook door deze prachtige kloof gereden, alleen toen langs de andere kant. Nu een korte beklimming en een lange afdaling van ± 18 km over prachtig asfalt. Heerlijk om naar beneden te rijden en dat gebeurt dan ook kop over kop met een paar man. Beneden weer verzamelt en de route wordt vervolgd met nog een vervelend stuk vals plat naar Flassan. Daarna afdalen naar Bedoin waar we nog even wat drinken om de laatste 25 km te rijden. Vanuit Bedoin volgt dan eerst de Col de la Madeleine van de andere zijde. Daar eenmaal boven is het hoofdzakelijk naar beneden tot aan het hotel. In de laatste 100m rijdt Jan nog lek op het onverharde stukje naar het hotel. Later bleek dit de enige lekke band van de gehele week.

Mooi om de beroemdste kant van de Ventoux te kunnen afvinken. Moe maar voldaan komen we terug bij het hotel waar het herstellen kan beginnen. De een gaat op bed liggen, de ander bij het zwembad. Na het eten zoeken de meeste vrij snel de kamer op. Na 3 hete lange dagen voelt iedereen de vermoeidheid. Morgen een soort van rustdag met een wat kortere rit. Voor vandaag zijn er 7 verschillende ervaringen van de beklimming en dus zouden er 7 verschillende verhalen zijn **Nico**

Dag 4: Dentelles de Montmirail woensdag 22 juni

We schrijven alweer dag 4 van onze hoogtestage rondom de Mont-Ventoux. Vandaag is een rust(ig)aan dag gepland en we gaan voor actief herstel. Deze dag komt welgelegen na de inspannende ritten van afgelopen dagen. Het is 8.00 uur als iedereen zich verzamelt voor het ontbijt. In tegenstelling tot de vorige dagen is dit vandaag binnenshuis omdat het vanochtend een beetje regenachtig is. Mede door de wat mindere weersomstandigheden vandaag wordt tijdens het ontbijt besproken om deze ochtend een uurtje later te vertrekken. Ook de te rijden route wordt aangepast aan de weersomstandigheden. We besluiten de lus te rijden die eigenlijk vrijdag voorafgaand aan de beklimming van de Ventoux vanuit Malaucène zou worden gereden.

We vertrekken dus om 10.00 uur vanuit Entrechaux richting Vaison la Romaine zuidwaarts over licht afdalende weg, dit loopt prima zo, lekker voor de beentjes. We weten allemaal dat als je afgedaald hebt dat je weer hoogte zult moeten overwinnen om op startplaats te belanden. Dat zien we dan ook terug in de beklimming van de Col de Suzette en direct aansluitend de Col de la Chaîne. Twee leuke klimmetjes die iedereen goed verteerd en op zijn eigen tempo afrond. Boven aangekomen wordt er zoals altijd gewacht tot de laatste boven is. Bovenop is een prachtig uitzicht over lavendel velden in bloei met bergachtig terrein op de achtergrond.

Niet veel verder rijden we Malaucène binnen, waar we onze lunch van vandaag gepland hebben. Even moeten we in het centrum van de fiets af omdat het weekmarkt is. We belanden op een overdekt terras en genieten van onze lunch gerechten. Gelukkig zitten we droog als het plotseling

begint te regenen. Maar het is maar lichte regen, en is het eigenlijk al opgedroogd als we weer op de fiets kruipen om het laatste stukje van de route te rijden. Eenmaal aangekomen bij het hotel besluiten Tom, Gert-Jan Wim en Werner een verfrissende duik te nemen in het zwembad. Twan en Jan gaan die middag naar Vaison la Romaine om dit historische plaatsje te bezichtigen en aansluitend wat boodschappen te doen. Nico gaat na een frisse douche op bezoek bij een collega van hem die een paar km verderop in Bedoin van zijn vakantie aan het genieten is.

Romeinse brug in Vaison 2000 jaar oud!

Omstreeks 19.30 uur schuiven we weer aan voor het diner van die avond. Ook het diner is vandaag binnen en niet op het anders zo gezellige terras vanwege de weersvoorspelling. Het diner smaakt net zoals de vorige dagen weer goed en aansluitend wordt op het terras nog een kopje koffie genuttigd. Het zal zo rond 21.30 uur zijn geweest als iedereen richting zijn

kamer vertrekt voor de nachtrust

Werner

Dag 5: Mont Ventoux vanaf Sault donderdag 23 juni

Alweer dag 5 van de Mont Ventoux trip. Tijdens het ontbijt was het opmerkelijk stil, begint de vermoeidheid bij ieder al wat op te spelen? Of heeft het te maken met de hitte van de eerste dagen? Na de 'rustdag' staat vandaag weer een pittige dag te wachten. De Mont Ventoux wordt dan wel beklommen vanaf de 'makkelijke' kant, maar met ruim 24 km en ruim 1.200 hoogtemeters valt ook deze klim niet te onderschatten. Daarnaast hebben we voorafgaand aan de Mont Ventoux nog 2 klimmetjes in petto: de Col de Fontaube en Col de Aurel. Met in totaal 2.150 hoogtemeters over 112km belooft het weer een mooie rit te worden. Na de warme rit van dinsdag, wisten we dat het op de top van de Ventoux toch aardig fris kan zijn. Ondanks de goede weersvoorspelling van 28 graden, had iedereen toch voor de zekerheid een extra jasje meegenomen, behalve Toine. Of dit een goede keuze was, zal later blijken...

Iets over 09.00 vertrekken we in de richting van Vaison, na een klein lusje rijden we in oostelijke richting, ten noorden van de Ventoux. De wind trekt al snel weer aan. De hele weg is glooiend met een paar klimmen. Vooral de

Col de Fontaube is een geweldig mooie klim. Op de top van de Fontaube is al goed te zien dat het bewolkt is op de top van de Ventoux. We rijden verder richting Sault, waar we op ons vaste terras lunchen. Ondanks dat we na de lunch direct de Ventoux beklommen, durven Jan en Werner het aan om een bord pasta weg te werken. De rest hield het bij een

wat lichtere lunch. Na de lunch nog snel even de bidons vullen en op naar de Ventoux!

Na een korte afdaling vanaf Sault begint het dan licht op te lopen: de klim

is begonnen! Al vrij snel begon het lichtjes te regenen. Het duurde niet heel lang voordat het serieus begon te regenen. Om ons heen zag je al diverse wielrenners schuilen, maar wij reden allemaal stug door. Ondanks de regen was het qua temperatuur nog goed te doen. Met nog zo'n 10 km tot de top werd het zicht steeds slechter, we kwamen namelijk in de wolken terecht. Daarbij stopte het ook met regenen. De rest van de klim kon je niet verder kijken dan 20 meter. Gelukkig werd hier ook door de automobilisten op de berg goed rekening mee gehouden, de meesten reden met hun

knipperlichten en lage snelheid langs. De laatste paar 100 meter werden nog heftig, de wind blies je bijna van de fiets. Dit gebeurde met Wim, hij kwam door een windvlaag enkele meters aan de andere kant van de weg uit.

Op de top was het met 9 graden en een harde wind erg fris. Snel een foototje, jasje aan en z.s.m. naar beneden, we zien elkaar in Malaucène weer. Over jasjes gesproken: hoe zou het Toine vergaan?

De eerste kilometers van de afdaling naar Malaucène was het uitkijken geblazen, het zicht was nog altijd erg slecht. Na zo'n 5km dalen kwamen we onder de wolken terecht en werd het zicht snel beter.

Daarnaast was het aan deze kant van de Ventoux droog gebleven, wat het afdalen wat plezieriger maakte. Door de harde wind was het af en toe nog wel oppassen. Door de regen op de klim, was het wel een erg koude bedoeling in de afdaling. Begin van de klim vanuit Sault, donkere lucht

Eenmaal beneden in Malaucène duurde het dan ook even voordat we weer opgewarmd waren. 1 voor 1 kwamen we het dorpje binnen. Het duurde even voordat we Toine herkenden, hij had immers toch het herkenbaar Audax shirt aan? Het was hem toch te koud geworden en had bij Chalet Reynard een jasje gekocht. De keuze om geen jasje mee te nemen pakte dan ook verkeerd uit. In Malaucène zochten we een terras op. Toine was nog zo aan het trillen van de kou dat hij zijn biertje niet normaal kon inschenken. Vanaf Malaucène was het vervolgens nog een kleine 10 kilometer naar het hotel.

Tijdens het avondeten hoorden we dat Jan in de afdaling van de Malaucène verkeerd was gereden, een unicum! Ter hoogte van Chalet Liotard ligt een rotonde, linksaf is naar Malaucène, rechtsaf naar Le Mont Serein. Jan was in de mist dus rechtsaf gegaan, al kwam hij er al snel achter en is omgekeerd. Nico was alvast excuses aan het bedenken om de rit van morgen niet te rijden (dan staat immers de Ventoux vanaf Malaucène op het programma): 'als het morgen zo regent stap ik de fiets

niet op.' Er zijn regen en onweersbuien voorspeld. Wat we ondertussen wel weten is dat het weer zich in deze regio moeilijk laat voorspellen, het is dus afwachten wat het ons morgen zal brengen...

Tom

Dag 6: Malaucène – Mont Ventoux vrijdag 24 juni

Vandaag alweer de laatste rit van onze fietsweek, het oorspronkelijke programma was al gewijzigd, want de lus vooraf met de Col de Suzette was woensdag al verreden. Dit kwam omdat de weersvoorspellingen van vrijdag heel de week al twijfelachtig waren. Ook deze morgen werd er vaak getwijfeld vanwege het voorspelde onweer. Maar het was droog, de temperatuur was goed en we zouden wel zien. Op de planning stond de stevige klim van Malaucène naar de top van de Ventoux! Deze lange klim van 21 km hadden we donderdag middag al afgedaald, een mooie overzichtelijke weg met uitstekend breed asfalt. Voordat we weggingen bij het omkleden werden we door Gert-Jan nog opgewarmd met vrolijke muziek die we luidkeels meezongen, de stemming zat er goed in.

Via de kortste route reden we via Entrechaux naar Malaucène, allemaal een jackje mee voordat het eventueel zou... Hier begon de klim van 21 km naar de top, dit was voor mij een herhaling van de Colsensation 2018, dus ik kende de klim. De verschillen werden snel gemaakt, ieder voor zich op zijn eigen tempo, met stukken van de 6 tot 12%. Na 11 km werd de lucht al donkerder en de wind nam toe, ja we gaan het niet droog houden. En inderdaad na 12 km kwam het er met bakken uit, gevuld met een stevige klap onweer. Werner net voor mij stopte en trok zijn regenjack aan, ik wilde nog doorrijden maar het was niet te doen, dus ook even stoppen. Nu reden Werner en Nico mij voorbij...de regen ging over in hagel eerst licht, daarna zo groot als een knikker en nog steeds met stevige onweer. Twijfel, wat gaan we doen. Plots zag ik Nico terug keren, ik stopte en ik zag Toine naderen. Even overleg, ik zei, als we iets verder rijden kunnen we misschien schuilen bij het restaurant van Mont Serein en misschien zijn Tom, Gert-Jan en Werner hier ook (wat later ook bleek). We reden weer iets verder, maar het onweer bereikte zijn hoogtepunt, dit is niet om te doen we gaan terug. Net omgekeerd kwamen we Jan tegen, maar deze was resoluut, ik ga door.

stortbui met hagel

Nico was al een stuk verder in de afdaling, Toine en ik reden in de stromende regen voorzichtig naar beneden, doorweekt en blauw van de kou en niet wetend waar de andere waren. We zagen de modder op verschillende plaatsen over de weg stromen vooral onderaan bij Le Groseau. Aangekomen in Malaucène werd het gelukkig al weer droog. Hier stopten we en wilden nog wachten of er nog iemand kwam, maar de lucht werd weer donker en we besloten om door te rijden. Vlak bij Entrechaux begon het onweer opnieuw met wederom hagelstenen, nu konden we wel schuilen. We zagen een woonhuis waar we onder een afdak hebben gestaan tot het bijna droog was.

Vlak bij ons verblijf L'Auberge d'Anais werden we verassend voorbij gereden door Tom, ze waren toch afgedaald. Tom vertelde dat hij tot 4 km van de top is geweest en dat het wel lekker ging, maar door de regen toch afgedaald was en dat hij geschild had bij Gert-Jan en Werner bij Mont Serein. We misten alleen nog Jan, was hij toch naar de top doorgereden? Een poosje later kregen we duidelijkheid door Jan zelf, hij was doorgereden naar de top om het af te maken

zoals hij zei. Alleen had hij het koud gehad boven en verkleumd van de kou had hij onderdak gevonden bij een organisatie voor de tocht van de volgende dag. In een cabine met verwarming heeft hij zich opgewarmd.

(Jan: in het begin van de klim tot de Belvédère was het nogal broeierig warm. Halfweg de klim kwam er een hele donkere wolk opzetten en op de eerste steile kilometer vielen er hele grote druppels. Dus het regenjasje aan. Al snel ook een klap onweer en hagel. Even verder steeds grotere hagelstenen en stromen water over de weg, die volop steentjes meenamen. Daar kwam ik eerst Nico tegen, even verder Toine en Wim. Beide met dezelfde boodschap "Ik ga naar beneden". In de kilometers naar Mont Serein werden de hagelstenen steeds groter en ik was blij een helm op en handschoentjes aan te hebben. Een vrachtwagen kwam voorbij en gooide een emmer water over deze eenzame fietser. Dat maakte al niks meer uit, want het water liep onder het jasje zowel van voor als van achter naar beneden. Zeiknat als je dan bent, maakt het niet meer uit. Het deed me denken aan de beklimming van de Passo San Marco in Lombardije 12 jaar geleden, toen ik ook in een knetterend onweer terecht kwam en er nergens een schuilplek was. In dit weer leek me afdalen veel linker dan klimmen, zeker met zoveel scherpe steentjes op de weg. Ik moest er niet aan denken nu lek te rijden. En een bui duurt nooit een hele dag. En ik wilde naar de top.

Werner, Gert-Jan en Tom, schuilend bij Mont Serein

Aangekomen bij de Mont Serein werd er plots geroepen. Gert-Jan, Werner en Tom stonden onder een afdakje bij een groot bord te kleumen. Maar de benen gingen nu goed, de steile kilometers waren overwonnen, dus ik gaf aan door te gaan. “Die ouwe gek rijdt door”, hoorde ik nog roepen. Plots stopte de regen en was het wegdek een stuk schoner. Pas in de voorlaatste bocht zag ik een dreigende rolwolk aankomen van nog een bui. En de wind stak een tandje bij, grote hagelstenen vielen plots weer naar beneden en ik werd als het ware de berg opgeblazen naar de laatste bocht. Na die bocht, op het plateau bij de toren stond een eenzame fietser te kleumen, verder was er helemaal niemand te zien. Ook ik zocht in een portiek een beetje beschutting tegen de keiharde wind, maar al snel werd het met de zeiknatte kleren aan wel erg koud.

Net onder de top is een restaurantje, waar ik heen wilde. Toen zag ik een pick-up truck en een camper staan met Belgische nummerplaten. En er zat iemand in. Op vraag om een schuilplek werd ik naar de camper verwezen. Daar was personeel aanwezig, dat voor de volgende dag het evenement van “Sporta” moest opbouwen. Rillerig van de natte kou lukte het me niet om de telefoon te bedienen om te laten weten waar ik was. Ik kreeg een folie omgehangen en werd daarna verwezen naar een container. Daarin was een elektrische kachel, die werd aangestoken. Al snel stond er een tiental fietsers binnen, die langs de Bedoin kant omhoog waren gereden. Allen zeiknat, druppelend en verkleumd. Zo heb ik een tiental minuten bij de verwarming gezeten. Toen ik buiten keek, zag ik een strakke streep in het wolkendek en 5 minuten later scheen de zon weer uitbundig. Daarna kon ik voorzichtig afdalen tussen de steentjes en de rotzooi op het wegdek. Na de Belvédère was de weg weer droog en liep de afdaling vlot. Beneden in Malaucène zocht ik een terras en een warme café crème. Omdat nu de zon volop aanwezig was, ben ik nog 15 km doorgereden om op te drogen en via Vaison naar het hotel gereden. Al met al weer een onvergetelijke ervaring!!

Jan

Opmerkelijk, al snel werd het in de middag zonnig en warm en geen wolkje meer aan de lucht...alsof we niets hadden meegemaakt. Gelukkig konden we nog naar het zwembad en later nog om een boodschapje. Over twee dingen waren we het wel eens, dat schijfremmen onder deze omstandigheden toch wel fantastisch zijn en dat het weer in de bergen niet altijd te voorspellen is, maar eigenlijk wisten we dit wel na vele jaren ervaring! Jammer dat we de laatste rit niet konden voltooien, maar met bijna 600 km in de benen, was het een fantastische week met mooie ervaringen en een goed gezelschap!

Wim

Dag 7: de terugreis 25 juni

De avond voor onze terugreis werd er even gediscussieerd over het tijdstip van vertrek vanuit ons hotel. Gaan we vertrekken na het ontbijt = 8.30 uur. Of gaan we om 6.00 uur op pad? Al snel werd duidelijk, dat unaniem voor het vroege tijdstip werd gekozen. Dit om mogelijke files voor te zijn. Achteraf bleek dit de goede keuze te zijn. Het ging vlot over een bijna lege autobaan van de A7 naar Lyon. Ook daar was het verkeer "fluide" door de tunnel. En verder bij de wegwerkzaamheden bij Macon konden we ook vlot doorkarren. Een laatste tankbeurt in Luxemburg bij station Capellen zorgde voor volle tanks en ging elke chauffeur zijn eigen weg richting huis. Net voor 18 uur stonden we bij het tankstation Esso in Essen. Nico en Gert-Jan hadden wat rapper gereden en waren al thuis. Na Tom en Toine thuis te hebben afgezet zat de trip er op om 17.30 uur.

We kunnen terugkijken op een enerverende en spannende week. Met een gezellige en ontspannen sfeer in een typisch plattelands hotel. Een landhuis tussen de velden, dat was omgetoverd tot een 'Auberge', gelegen aan een grindpad. Maar wel met een lekker zwembad, waar gretig gebruik van werd gemaakt na de ritten. Waar het diner voortreffelijk was met een lokale rosé als dorstlesser. En waar de krekels elke avond voor de nodige achtergrond muziek zorgden. Ook waar het lijflied van deze week werd gehoord, door enkelen bedacht tijdens de diverse zware beklimmingen:

Want ons moeder zee nog,

Ja doe ta nou nie,

Mar ik dee ut toch..... (Jan Biggel)

Het was een zeer gevarieerde week wat het weer betreft, met de nadruk op warmte en zon. Maar met name tijdens de drie beklimmingen van de Mont Ventoux werden we geconfronteerd met de grillen van het

gebergte. De eerste keer omhoog vanuit Bedoin was het verstikkend warm, 35° C, zeker in het gedeelte in het bos. Iedereen – behalve Gert-Jan: ‘wat is fietsen toch leuk als je goeie benen hebt’ – ging daar goed naar de klote. Maar eenieder kwam op eigen tempo boven en werd een enthousiaste groepsfoto gemaakt met hulp van een Belgische madam. De tweede klim vanuit Sault – de gemakkelijke kant – verliep onder natte omstandigheden met de kale top in de wolken. Voor het klimmen niet erg, geeft meer lucht dan de eerdere hitte. In de wolken zijn is een ervaring op zich, zeker in de afdaling. Ik had het geluk die eerste kilometers een auto voor me te hebben. Zo kon ik aan de remlichten zien wanneer er een bocht aankwam.

De derde klim was een heroïsche, om maar een duur woord te gebruiken. Beneden warm en broeierig, de tweede helft belandden we in een zware regen- en hagelbui met enkele klappen onweer erbij. Beken water over de weg, die volop steentjes en rotzooi meenamen. Maar na een uur scheen de zon weer uitbundig.

Zo heeft elk van ons zich prima kunnen vermaken. Op de beklimmingen het beste uit zichzelf kunnen boven halen. En op momenten formidabel afgezien ook. Maar die zware en ruige momenten, ja die zijn het beste in je geheugen geprent. En we vormden een aangenaam en leutig gezelschap, ook belangrijk tijdens de vakantie.

Jan

Klusbedrijf van Ostaijen ★
Aannemer in Roosendaal, Nederland

Website Routebeschrijving

Adres: Vijfhuizenberg 97, 4708 AJ Roosendaal
Telefoon: 0165 566 654
Provincie: Noord-Brabant

Voor alle nieuwbouw en onderhoud aan uw woning zoals metselwerk, tegelwerk en stukadoorswerk

Rabobank

Rabobank

<https://www.rabobank.nl/particulieren/>

Ritverslag 26 juni

Ulicoten – Gilze - Chaam

Eigenlijk stond dit deze rit op het programma met een passage bij Baarle-Nassau, maar werd het lastig om een rit van rond de 100 km uit te zetten. De laatste jaren was ik (Pieter) ook de voorrijder van deze rit en toen kwamen steeds op 110-112 km uit, vandaar nu een iets andere route om dichterbij de 100 km te blijven. De koffiestop bij "De Brooy" vlak bij Gilze was al geregeld, dus moest er nog wat gepuzzel aan de pas komen. Het fijne bij de Bidon is dat er altijd renners zijn die op kop willen rijden. Betekent dat je als voorrijder / weg-kapitein niet altijd in de wind hoeft te rijden. Wel moet je goed van voren zitten om duidelijke instructies door te kunnen geven.

Aangezien Corona mijn trainingschema had omgegooid was deze rit voor mij een mooi trainingsdoel om weer enigszins terug in vorm te geraken. En met de nodige zwoele zomer(se) avonden was dit redelijk goed gelukt. Mijn trainingsritten kon ik goed op Bidon tempo alleen rijden en het was weer eens leuk om een andere variant van deze rit uit te zetten. Kortom, de moraal was goed.

Om 08:00 stonden we met 14 bidonners aan de start. Normaliter is dit een stuk meer, maar er was een groep naar de Mont-Ventoux geweest voor een mooie en uitdagende fietsvakantie. Die groep van zaterdag was aan het einde van de middag van het Franse fiets avontuur teruggekomen, dus waarom zou je dan nog fietsen op zondag? Ik zou zeggen, lekker uitrusten dus.

Maar niets was minder waard voor Jan V. en aspirant lid Twan. Blijkbaar hadden zij van de fietsvakantie nog wat energie over en zij stonden toch op zondag weer aan de start. En ook nog eens met goede benen bleek achteraf. De hoogtestage wierp zijn vruchten af. Chauffeur van dienst was wederom Matthieu. Hij had zich ingeschreven om voor drie ritten te chauffeur. Hiervoor hartelijk dank!

Met het weg rijden moest nog rekening worden gehouden met vroege wandelaars die deelnamen aan de jaarlijkse Roosendaalse loop event. Vandaar dat we via Horendonk wegreden, richting Achtmaal. Bij Wernhout zat ik op de tweede rij te kletsen en Jan V reed op kop. We misten toen een geplande afslag, maar Jan reed een korte 'alternatieve' route waardoor we toch weer snel op de juiste weg naar Meer uitkwamen. Volgens mij had niemand het verder in de gaten dat we even fout reden.

Op de weg naar Meer heb je een lekker stijl viaduct, maar toen zag ik al dat de Mont-Ventoux gangers in goede vorm waren. Bart zou nog een stuk meerijden tot Chaam, alwaar ie alleen zou terug rijden, omdat ie vroeger thuis wilde zijn. Bij Meer was het richting Meerle op de Belgische "betonplaten". Daar kon je maar beter wat minder druk op je banden hebben en zelf had ik daar al rekening meegehouden en iets minder druk op de banden gezet.

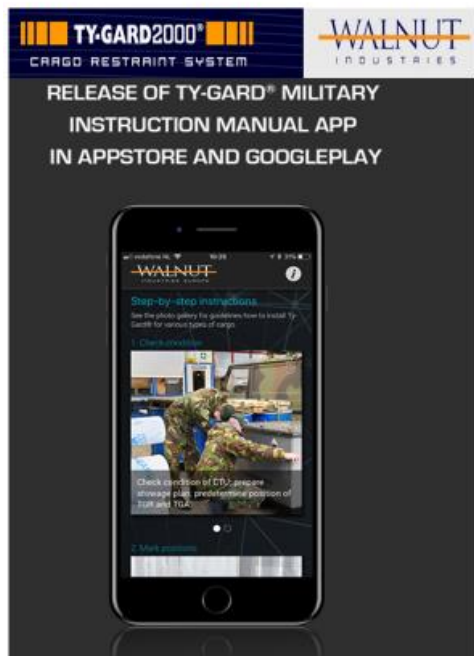
Vroeger lag er volgens Jan op de Ulicotenseweg tussen Meerle en Ulicoten een hele mooie kassei strook, maar gelukkig voor ons is deze weg al heel wat jaren netjes ge-asfalteerd. Anders had ik een andere route gekozen, omdat ik zelf niet zo van dat gestuiter op de fiets hou.

Bij Ulicoten gingen we de voorafgaande jaren rechtdoor richting Baarle-Naussau, maar dit keer sloegen we linksaf richting Chaam om zo een doorsteek te maken richting de Fransebaan. Deze 'bosweg' had altijd een slecht wegdek, maar was recentelijk opnieuw gerenoveerd. Nu was de weg zo strak als een biljart laken. Ik had bij de start al aangegeven dat hier gedemarreerd kon worden tot aan de grote weg richting "De Brooy". Alleen Maurice schakelde een tandje bij en koos ervoor om een individuele tijdrif te rijden.

De koffiestop verliep enigszins chaotisch vanwege de drukte op het terras. Er was een of ander fiets event aan de gang en het terras zat helemaal vol en verder was er slechts 1 persoon in de bediening. Hierdoor liep de koffiestop een paar minuten uit en werden een aantal renners ongeduldig. Maar op de terugweg werd het bidon tempo van 30 kmh opgeschroefd en op sommige stukken werd er flink gekoerst. Zo reden we tussen klein Zundert en de afslag naar Schijf "full gas" met stukken rond de 37 kmh. Ach ja, zolang niemand klaagt of aan het elastiek zit moet dat wel kunnen. De wind viel mee en niemand leek 'op de kant' te zitten. Zelfs ik niet.

Tenslotte waren er geen lekke banden of technische mankementen. Het was een vlotte rit van 105 km met een gemiddelde van 30,7.

Pieter

<http://www.ty-gard.eu/>

Ritverslag 3 juli

Moerdijk – Lage Zwaluwe

Het was de 'day after' de Hennie Roks Classic, de bedevaartstocht naar Scherpenheuvel. Ondanks dat het deze zaterdag prima fietsweer was met aangename temperatuur, een zonnetje erbij en weinig wind, waren er maar 3 Bidonners aan de start (Gerard Konings, Jan de Rooij, Jan Verbocht) plus aspirant-lid Toine van Oers. Kennelijk is er toch een bepaalde drempel om mee te gaan. Heeft het te maken met het vroege vertrek? Met de afstand van de rit? Met angst voor het tempo? Met het stijgen van de leeftijd van de leden? Met veel andere verplichtingen? Met het ontbreken van een bepaalde Grinta om dit soort uitdagingen aan te gaan? Toen we de eerste keer in 2014 deze rit reden, waren er 17 deelnemers !!

Het was dit jaar de 9e keer, dat deze herdenkingsrit werd gereden. En het was een vlotte rit. Enkel ontsiert door 2 lekke banden van Jan de Rooij, waarvan één na het aansteken van een kaars bij de Basiliek in Scherpenheuvel. Had hij wellicht een dikkere kaars moeten kiezen! Maar het gebak en de koffie bij de bakker ter plaatse waren weer prima. Een tweede stop bij café Trappisten werd gehouden voor de lunch met een "croque trappist". Om half 3 was eenieder – moe maar voldaan - na 185 km weer thuis aangeland.

Deze zondag stond de rit naar Lage Zwaluwe op het programma. Dit keer onder leiding van Jan de Rooij, die na de trip van gisteren opnieuw aan de bak moest. Maar voor het vertrek had hij al een aantal voorrijders gecharterd. Er stonden 16 Bidonners aan de start, inclusief de chauffeur van dienst, Bart Boeren. En ook gastrenner Toine van Oers was na de rit van gisteren weer present. De wind stond gunstig gedurende de eerste helft van de route, nl zuidwest

met een windkracht 2. Ideaal om de zware benen van gisteren eerst los te schudden. Met Jan op kop was de start via het Everlandwegje langs de Tolbergvijver naar het Gastelsveer. En om de werkzaamheden in Stampersgat te omzeilen, ging Jan via de Barteweg en oost langs Oud Gastel naar de witte brug. Verder over bekende wegen langs Standdaarbuiten en over de Molendijk naar Zevenbergen en Moerdijk. Zo werd Lage Zwaluwe in vlot tempo bereikt.

Daarna had Jan de route via de Blauwe Sluis richting Zevenbergse Hoek uitgezet. En omdat nu de wind van voor stond en toch was aangetrokken, werd er regelmatig gewisseld van koprijders. De koffiestop was na een dikke 60 km bij "Den Elzaker". En om niet te lang in de rij te moeten staan voor de koffie, - die daar aan de bar moet worden afgehaald – namen sommige 2 kopjes tegelijk mee. Toch een handige zet, zo liep de pauze niet te lang uit.

De terugweg ging via het Liesbosch langs de Parallelweg naar het viaduct bij het Munnikenheide college bij Etten Leur. Daar wist Toine van Oers te melden, dat hij zich definitief wilde aanmelden als lid van De Bidon. Een unicum, want tot nu toe waren er alleen leden die de omgekeerde weg gingen. Namelijk, na de 60 jaar te hebben bereikt, de stap zetten van de Bidon naar AKN. Dit om een wat rustiger tempo te kiezen. Toine doet nu het omgekeerde ! Via de Grauwe Polder en de Irenestraat in St Willebrord werd de parallelweg van de A58 opgezocht. Kort na twaalfen waren we terug van een vlotte rit onder ideale fietsomstandigheden: 102 km, gemiddelde 30.8. En chauffeur Bart had een héél rustige ochtend.

Jan V.

Topsystemen

Systeemplafonds, -wanden & -verlichting

Nucleonweg 26
4706 PZ Roosendaal

T. 0165 - 53 00 52
F. 0165 - 53 08 33
E. info@topsystemen.nl

DÈ PARTNER IN DE AFBOW

<http://www.topsystemen.nl/>

WIL RULLENS
WOUW

*Met de nieuwste
MET NIEUWE
FIETSEN!*

SHIMANO
SERVICE CENTER

Rullens Bike Totaal
Molensingel 68
4724 CR WOUW

0165-308259
www.wilrullens.nl

<https://www.wilrullens.nl/>

Ritverslag 10 juli

Moerdijk – Lage Zwaluwe

Vandaag staat de rit Moerdijk - Lage Zwaluwe uitgezet door Jan de Rooij op de planning. We vertrekken om 8 uur bij HTH met Bart B als chauffeur. De westenwind is ook weer van de partij en staat voor deze rit eigenlijk niet gunstig.

Als eerste rijden we naar de wereldstad Nispen. Gelukkig rijden we niet door het drukke centrum, maar slaan we bij de binnenkomst van Nispen af naar de Everlandweg om zo richting de Tolberg te rijden. Aan het van de Everlandweg staat chauffeur Bart te wachten met draaiende motor.

Dwars door de Tolberg rijden we naar de Bulkenaar om zo richting Gastelsveer te rijden, maar Jan wijkt af van de gebruikelijke route en gaat onderaan de brug net voor Gastelsveer linksaf i.p.v. rechts. Daarna volgt een leuk alternatief naar Oud Gastel.

We rijden om Oud Gastel heen en we komen op een kruising aan. Daar komt een dame van rechts op skeelers aan en die vraagt hoe wij willen rijden. Rechtdoor roept Jan aan en de vrouw zegt mooi en scheurt rechts van ons voorbij, zodat wij niet hoeven af te remmen. Erg attent van deze dame.

Net na de brug bij Stampersgat slaan we linksaf richting Standdaarbuiten. We rijden over een paar mooie dijken en komen hier een fanatieke e-biker tegen. Spiegels en al op de fiets, maar blijkbaar waren de spiegels er alleen voor de sier. De goede draait zich iedere keer om op de fiets om te kijken wat achter hem rijdt. Alleen mensen die achterom kijken zijn niet altijd goed om de rechte lijn aan te houden en de man rijdt de berm in. Hij hobbelt wat door de berm, maar blijft zitten en komt weer op de weg terecht. Volgend jaar maar inschrijven voor het Nederlands

kampioenschap veldrijden.

Bij Standdaarbuiten duiken we de weg op naar Zevenbergen over de welbekende dijk. Een stuk dwars door Zevenbergen rijden we naar het Station. Bij het verlaten van een rotonde voor het station steekt een onoplettende fietser over voor een aantal renners. Gelukkig is het reactie vermogen hoog van de renners en blijft het bij een onderlinge "verwijdpartij", maar de man had wel voorrang. Na het oversteken van de Provincialeweg rijden we langs een dijk met eikenbomen met aan bijna iedere boom een huis voor een vleermuis. Opvallend, want dat zie je niet vaak.

We rijden naar Moerdijk en achterom gaan we richting Lage Zwaluwe. In Lage Zwaluwe is het inmiddels spitsuur honden uitlaten. Nu gaan we richting de koffie naar cafe de Elsakker net voor Prinsenbeek. Net voor de koffiestop roept Jan "steentjes". Ik weet niet wat hier gebeurd is, maar het lijkt er meer op dat een kiepwagen zijn lading is gelost.

Na de koffie rijden we naar Prinsenbeek om dwars door Prinsenbeek richting de McDonald te rijden bij Etten-Leur. Hier duiken we de brug op naar St. Willebrord. Chauffeur Bart rijdt met de ramen open en we kunnen genieten van nummers zoals "Jump around" van House of pain.

In St. Willebrord komen we een groep van zeker 60 oude brommers tegen en de jeugdherinneringen komen weer naar boven en het is een genot om naar te kijken en te luisteren. Behalve bij Luc, die klaagt alleen maar over de stank van de uitlaatgassen.

Na St. Willebrord rijden we naar Roosendaal. In Roosendaal neemt een deel van de Bidonniers afscheid, maar Jan rijdt via de dierenarts Visdonk nog een ommetje naar HTH en komen uiteindelijk aan de 100 km.

Camiel

**AAN DE
STEGGE**
Roosendaal

Contactgegevens:
Telefoonnummer: 0165-590 602
Faxnummer: 0165-590 462
Website: www.adsr.nl
E-mail: info@adsr.nl

Bezoekadres:
Vijfhuizenberg 46, 4708 AL, Roosendaal

Postadres:
Postbus 1446, 4700 BK, Roosendaal

Waar zullen we beginnen?
Van vastgoedidee tot service

<http://www.adsr.nl/>

CAFÉ EN ZALEN HUIS TEN HALVE

Huis ten Halve
Kruisstraat 60
4707 RC Roosendaal
0165 - 5333343

Zalen van 50 tot 100 personen

Specialiteit
Brabantse koffietafel

Eigenaar Fam. Buijk

Ritverslag 10 juli

Bockenreyder

Op zondag 10 juli stond de jaarlijks terugkerende iconische rit 'De Bockenreyder' op het programma; de langste (officiële) tocht van het jaar met de koffiestop bij Herberg 'In den Bockenreyder' te Esbeek. 16 Bidonners en 2 gastrijders (vader en zoon Dingenouts) verzamelden zich om 7:30am bij Huis ten Halve. Jan V was vandaag de voorrijder, Toon had (net als vorig jaar) de moedige rol van chauffeur op zich genomen. Het was nog best fris zo vroeg in de ochtend, en sommige deelnemers droegen mouwstukken of windstoppers. De temperatuur zou wel oplopen tot 21 à 22 graden die dag en anders maar goed warmtrappen. Dat gebeurde dan ook snel na vertrek: met een windje schuin in de rug werd er aan een aardig tempo gereden en geen renner had het meer koud. Dingenouts junior probeerde (zoals een echte Tourprof dat doet) zijn overtollige kleding al fietsend in de volgwagen te deponeren, echter dit mislukte (dat zijn we ook niet zo gewend natuurlijk).

De tocht richting Esbeek (via o.a. Schijf, Klein-Zundert, Hazeldonk, Meersel-Dreef, Chaam, Goirle en Diessen) verliep voorspoedig tot een heuse rode dakpan roet in het eten gooide. Deze lag in stukken gebroken op het fietspad en John kon het puin helaas niet meer ontwijken. Zijn achterband bleek lek...het peloton kwam tot een halt. Terwijl Maurice de fiets vasthield en John zijn achterwiel verwijderde, plofte spontaan ook de voorband! Dubbel pech dus... Geluk bij een ongeluk dat dit nu gebeurde en niet in volle vaart. Geen schijfremmen dus de reservewielen in Toon's achterbak schreeuwden het uit van plezier, voor wel twee van hen eindelijk weer eens werk aan de winkel! Toen wisten we nog niet wat de rest van de dag zou brengen....

De route richting Esbeek werd vervolgd.... Het is altijd even een gehannes om door Goirle te komen; een noodzakelijk kwaad zeg maar want anders kan de volgwagen niet volgen... Zo'n 10 km voor de koffiestop bleek de jongste deelnemer een blaas te hebben die op klappen stond. Na overleg met de voorrijders werd besloten dat hij voor ons uit zou sprinten en dan even langs de kant ging staan om te wateren. Sneller dan gedacht werd hij door het langsrazende peloton toegejuicht. We lieten wel netjes ons tempo zakken zodat de aansluiting weer snel gemaakt kon worden. Iets meer dan 3 uur later en 95 km verder arriveerden we bij herberg 'In den Bockenreyder', in 2015 nog verkozen tot beste café van Nederland. Meerder Bidonleden wisten te vertellen dat uitbater Ad de Bruyn helaas plotseling (en in het harnas) was overleden in augustus 2021, dus eigenlijk

maar enkele weken nadat wij deze zelfde rit hadden dat jaar. Heel triest en nog veel te jong (65).

We streken neer op een vrij stuk terras, echter de dame in functie kwam ons melden dat dit deel nog gesloten was. Even verhuizen dus, maar gelukkig konden we wel als groep bij elkaar zitten. De koffie met gebak werd besteld (betaald door de club, waarvoor dank!) en John begon aan een dubbele reparatieklus. Bij het achterwiel lukte dit, de voorband was echter in een dusdanig slechte staat dat hij de terugtocht moest gaan volbrengen met een reservewiel.

Na het tweede bakje koffie stapten we weer op de fiets. Door het bewolkte weer voelden lijf en leden toch wat koud en stijf aan; doortrappen dus! We hadden het bosrijke gebied nog niet verlaten of er werd 'lek!' geroepen. Er lag veel zand en gruis op de weg en Werner werd hiervan het slachtoffer. Vanwege de aanwezige schijfrem verving hij rap het binnenbandje van zijn achterwiel. Nico was de pomp gaan halen bij Toon, maar een CO2 patroon had reeds voor de nodige pressie gezorgd.

De rit werd weer hervat en het was al snel duidelijk dat de wind, nu vooral schuin van voren, was aangetrokken. Toch werd er flink doorgereden, mede om de verloren tijd in te halen en natuurlijk om nog een stukje van de 9e etappe van de Tour mee te kunnen pakken (gewonnen door Bob Jungels, red.).

Maar, zoals mooi verwoord door het Engelse gezegde *'when it rains, it pours'*, waren we nog niet van de lekke banden af. Het was Bart die mocht tekenen voor het vierde exemplaar van de dag! In mijn herinnering een nieuw record, misschien dat Bidonners die al veel langer lid zijn dit beter weten... Terwijl enkele Bidonners (al dan niet verdekt opgesteld, hè Wim!) hun blaas ledigden, verving Bart zijn wiel met een reserve-exemplaar. Zo zie je maar dat ze toch nog goed van pas kunnen komen!

De rit huiswaarts werd wederom vervolgd om zo via Minderhout, Wernhout, Achtmaal en Horendonk terug te keren naar Huis ten Halve. We waren de grens nog niet gepasseerd of Nico rook als eerste de stal en vloog er vandoor, gevolgd door Werner, Maurice, Crispijn, Boris, Bart, Tom en ondergetekende. De laatste restjes energie werden opgesoupeerd. Na iets meer dan 7 uur (waarvan circa 5 uur en 3 kwartier in het zadel) keerden we huiswaarts. Ruim 170 km gefietst aan 30,5 gemiddeld, heel netjes! Ondanks het malheur was het een hele mooie tocht!

Marco

Ritverslag 17 juli

Goudswaard

Vandaag stond de rit naar Goudswaard op het programma. Om 08:00 stond een grote groep van 22 renners aan de start en de weersomstandigheden waren prima. Er stond weinig wind en het was al zonnig met zo'n 16 graden en later zou het nog oplopen tot zo'n 26 graden.

Voor velen is Goudswaard toch een onbekende locatie, dus is er wat informatie van wikipedia opgezocht:

"Goudswaard is een dorp in Zuid-Holland, gelegen op uiterste westpunt van de Hoeksche Waard. Het telde in 2021 2.020 inwoners. Goudswaard staat vanouds ook bekend als De Korendijk. Onder de aanduiding "Corendic" wordt dit gebied, dat later weer ondergelopen is, reeds vermeld in 1246. Het dorp ligt aan het Sandee, een afgedamde kreek, die de verbinding vormt met het Spui.

[Goudswaard](#)

Goudswaard

Dorp in Tiengemeten

Goudswaard is een voorstraatdorp, dat is gesticht in 1439, gelijktijdig met de bedijking van de polder Oud Korendijk. Tot 1984 was het een afzonderlijke gemeente. In dat jaar ging het samen met Nieuw-Beijerland, Zuid-Beijerland en Piershil op in de gemeente Korendijk, die in 2019 op haar beurt opging in de gemeente Hoeksche Waard."

De rit stond op naam Wim en had hij de rit al twee weken geleden voorbereiden. Deze tocht zou net binnen de reglementen vallen (10% overschrijding) met een lengte van 110 KM. Dit was de minimale lengte om het rondje Goudswaard te kunnen rijden, dit ook vanwege de oversteek van de Haringvliet. De koffiestop zou dan bij de Banaan zijn op de terugweg na ruim 77 KM.

In de buurt van Goudswaard waren er geen mogelijkheden voor een koffiestop rond een uur of 10. Wellicht dat dit te maken heeft dat in deze gemeente door de kerkgangers de zondagsrust wordt gerespecteerd en dat men niet zit te wachten op een grote groep wielrenners op een zonnig terras.

Toen we Goudswaard passeerden was het ook bijzonder rustig op straat en was daar geen kip te bekennen.

De rit verliep soepel en vanwege de rustige wind kon iedereen goed volgen. Voor de mannen met wat extra energie over was de mogelijkheid om te sprinten op de Haringvlietbrug zowel heen als terug. Verder reed de groep een steady tempo.

Er waren geen lekke banden en chauffeur van dienst Leon kon de gereedschapskoffer in de auto laten. Ook waren er geen issues om met de auto de groep te blijven volgen op de Haringvlietbrug. Gelukkig hadden we dit keer geen last van alle geplande wegwerkzaamheden in die regio.

Route

Koffiestop bij "De Banaan"

Pieter

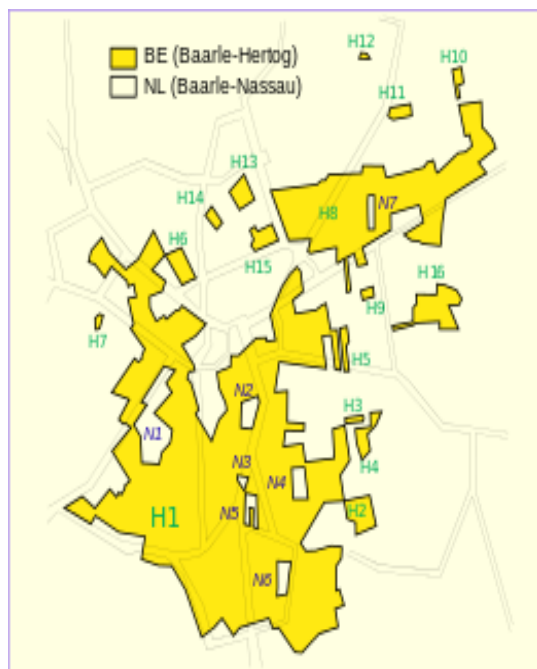
Ritverslag 24 juli

Grenslandrout

Op deze laatste zondag van een spectaculaire Tourweek is er heel wat stof tot napraten. En dat gebeurde dan ook. Gelegenheid genoeg tijdens deze lange rit langs de Nederlands- Belgische grens met zijn talrijke grenspassages. De verkenning op donderdag vooraf was niet doorgegaan. Die rit viel letterlijk in het water door een ochtend met bakken regen, zeer uitzonderlijk dit jaar.

Deze morgen is het prima fietsweer en staan er 17 fietsers en chauffeur Pieter Heijmans aan het vertrek. Voorrijder is Jan Verbocht met assistentie van de bekende gretige koprijders. Bij Essen wordt de grens voor de eerste keer overschreden, daarna bij Nieuwmoer nogmaals. Voorbij Achtmaal komen we opnieuw bij onze zuiderburen over de Steenpaalweg. Een betonbaan, zoals er in België talloze liggen. Vaak daterend uit de naoorlogse jaren en dus niet altijd even comfortabel voor onze tere zitvlakjes op onze strakke carbon fietsen !!

Verder België in gaat het langs Royal Palace naar Hoogstraten, waar de hoofdweg wordt overgestoken om langs de Bosuil richting café "In Holland" te rijden. Zover komen we niet want het gaat rechtsaf naar Wortel. Om niet over de vervelende klinkertjes van de Kolonie te hoeven gaan, kiest de voorrijder de weg richting Merksplas. Het gaat hier vlot over goede wegen richting Zondereigen en Baarle Nassau/ Hertog. Daar wordt de grens diverse malen gepasseerd door de vele enclaves in dat gebied. Hier ook even een slecht stuk klinkerweg in de Kapelstraat. Hier een kaart met de Belgische enclaves rond Baarle en de symbolische grensmaal. Geel = België, wit = Nederland

Hoe en wanneer is deze situatie ontstaan? Aan het einde van de 12e eeuw ontstond er een grensconflict tussen Hertog [Hendrik I van Brabant](#) en Graaf [Dirk VII van Holland](#). De laatste wilde zijn invloed naar het zuiden uitbreiden, terwijl Hendrik I liever een buffer tussen zijn hertogdom en het expansieve graafschap Holland wenste. Aldus sloot de hertog een bondgenootschap met de Heer van Breda, [Godfried II van Schoten](#). Deze werd uiteindelijk, in [1198](#), leenman van de hertog, maar kon in ruil daarvoor een groot stuk land aan zijn bezit toevoegen, waarin een aantal enclaves lagen die aan de hertog toebehoorden. Een dergelijk patroon was in die tijd niet ongebruikelijk. In de buurt van Baarle is de grens echter nimmer gecorrigeerd, ook niet toen in [1648](#) de grens tussen de Spaanse en de Staatse gebieden werd vastgesteld, en al evenmin toen België zich in [1830](#) losmaakte van Nederland.

Tijdens de [Eerste Wereldoorlog](#) was het grootste deel van België door de Duitsers bezet en hermetisch van Nederland afgescheiden door de 'Dodendraad', met 2000 volt erop. De Duitsers durfden het echter niet aan om de enclaves binnen te trekken, aangezien deze binnen Nederlands grondgebied lagen en Duitse troepen zich dan door het neutrale Nederland moesten begeven. Aldus bleef de Belgische post en telegraaf werkzaam buiten Duitse controle om.

Hier twee komische voorvallen uit die tijd:

Een zekere Nijs vervoerde met zijn kruiwagen steenkolen naar het clandestiene zendstation. Op de weg waar hij liep werd hij door een Nederlandse patrouille aangehouden. De patrouille wilde de steenkolen in beslag nemen, maar Nijs beweerde dat hij op Belgisch grondgebied liep en ging demonstratief op de kruiwagen zitten. De patrouille hield ook voet bij stuk. De soldaten waarschuwden een Belgische en een Nederlandse gezagsdrager. Deze bogen zich ter plekke over de situatie en raadpleegden kaarten van het kadaster. Het bleek dat Nijs inderdaad op Belgisch grondgebied liep en wel op een afstand van 40 centimeter van de grens. Nijs kon vervolgens doorlopen.

In een van de Belgische enclaves werd op een dag een Duitse spion aangehouden en gearresteerd. Deze spion was in het bezit van fotomateriaal en een verrekijker. Hij werd opgesloten in het gemeentehuis van Baarle-Hertog en de regering van België werd

verwittigd. Om problemen met de Nederlanders te voorkomen, besloot de Belgische regering de spion vrij te laten en van het Belgisch grondgebied te verdrijven. Dit gebeurde ook, maar pas nadat de Nederlandse autoriteiten waren gewaarschuwd. De Duitse soldaat werd door de Belgen vrijgelaten en stak vervolgens de straat over. Hier werd hij door de Nederlandse politie gearresteerd. Dankzij deze Duitser kon een netwerk van Duitse spionnen opgerold worden, die vanaf Nederlands grondgebied opereerden.

Talrijk waren de pogingen om de enclavekwestie op te lossen. Elke keer mislukte dit, doordat in het bijzonder de kerkelijke en de gemeentelijke leiders zich verzetten. Maar ook de bevolking liet van zich horen. Na de Tweede Wereldoorlog werden de beide Baarles bedreigd door een ander fenomeen, de gemeentelijke herindelingen in België en Nederland. Ook deze strijd tegen het verlies van de eigen autonomie werd gewonnen door de beide Baarles. In 1977 won Baarle-Hertog, Baarle-Nassau won de strijd in 1996. En zo is de situatie uit de 12 e eeuw nog steeds hetzelfde.

Een lange rechte weg leidt ons naar Weelde. Net voordat we dat dorp bereiken wordt er geroepen: lek, lek. Maar er is een ander probleem: bij Gert-Jan is de brug van zijn zadel gebroken, waardoor het naar één kant wegzakt. Hij kan zo niet verder en moet instappen bij Pieter. Even verder moet de route worden aangepast, want het wegdek ligt eruit. Daags tevoren was voorrijder Jan hier al geweest en had een alternatieve route uitgezet. Vanaf Poppel ging het over de bekende baan richting Baarle Nassau en rechtsaf naar Alphen.

Daar staat gastvrouw Toos van het café "Welkom" ons al welkom te heten. Omdat ze slecht ter been is, heeft ze de koffie en het gebak binnen klaar gezet en vraagt ze of we onszelf willen bedienen. Dat wordt vlot geregeld en binnen 5 minuten is eenieder voorzien. Een idee voor andere kasteleins ?? Soms loopt de koffiestop wel erg uit door de trage bediening. Het is prettig toeven op het zonovergoten terras aan het Bels Lijntje. Dat doet het plan opkomen om een keer een tocht langs die oude trambaan van Turnhout naar Tilburg te regelen. Wie weet ??

Na de stop gaat we verder via Kwaalbrug met zijn mooie beton pad door de natuur richting Chaam. Dit keer rijden we tot verrassing van velen langs de noordzijde om Chaam heen naar Meerle. Een nieuwe betonbaan - nu

van mindere kwaliteit- dient zich aan richting Meer, de Oude Meerlesegeweg. Na Meer werd de kortste weg richting Roosendaal genomen via Zundert en Schijf. Ter hoogte van het Trappistenklooster vroeg Leon al om het tempo van 33 – 34 wat te matigen. En ook de voorrijder maande enkele malen de koprijders om het tempo niet steeds op te voeren. Net buiten Schijf ging het tempo opnieuw stevig omhoog en werd het Bidon motto “samen uit, samen thuis” over boord gegooid. Want op de Nederheidse Baan in het bos werd er door enkele snelle mannen, die zich achterin hadden zitten vervelen, gedemarreerd. Jaren geleden is deze demarrage op deze plaats door Nico van Est geïntroduceerd. Op zich niks mis mee, als de rest maar bij of achter de voorrijders blijft. Nu kwam er een scooter traag voor de groep rijden en gingen er meer weggrijden, om daar na 500 m al spijt van te krijgen. Zo ging iedereen zijn eigen weg en viel de hele groep uiteen en werd het een rommeltje. Bovendien leent het twee richtingen fietspad richting het Hoekske op een drukke zondagmorgen zich niet voor koersgedrag. Zo kwamen de mannen één voor één binnendruppelen bij Huis ten Halve. Het leek wel een bergrit in de Tour !! Met name Leon was duidelijk niet te spreken over de gang van zaken bij deze rit en kwalificeerde het als een K**rit! Terecht. Ondanks het goede weer en weinige wind was het toch een pittige rit. Mede door de hoge temperatuur, die uitdrogend werkt. We sloten af met 131 km aan een gemiddelde van 30.6 km/u.

Jan V

Ritverslag Avond 4- daagse 26-29 juli

Na de hitte van de voorbije week is de temperatuur nu aangenaam voor het fietsen. De opzet is weer om de eerste 3 avonden een route van ± 70 km te rijden en de laatste avond een kortere versie van 50 km met een afsluiting daarna. Dagelijks is het vertrek om 18.30 uur.

Op de eerste avond is er een goede opkomst en staan er 12 Bidonners en een gastrenner aan het vertrek. De eerste route gaat richting het Liesbosch en vandaar naar Zundert en Nieuwmoer. 73 km worden afgelegd.

De tweede dag leidt Nico Matthijsen de groep. Hij gaat met 11 man op pad. Zijn route gaat richting Ossendrecht en daar de polder in. Ook langs de oude kasseienstrook bij het voormalige haventje van Ossendrecht. Achter Mattenburg langs naar Heerle en via Wouw naar Roosendaal. vandaag een rit van 68 km.

De derde dag is de opkomst al minder, er staan 8 mn aan het vertrek. De route gaat naar Tholen over de bekende wegen van de Oesterdamritten. Daarna naar Nieuw Vossemeer en via Steenberg en over de Boomdijk. Afsluitend via de Brembos en Nispen terug. Exact 70 km staat er op de teller bij huis ten Halve.

De vierde dag zien we ook 8 man aan het vertrek. Onder leiding van Jan Verbocht gaat het nu richting Zundert en Wuustwezel naar Nieuwmoer. Na 50 km wordt Lodge Visdonk bereikt voor een verkoelend (maar wel kostbaar) drankje als afsluiting op deze stichtingsdatum van onze club. 51 jaar al !! Daar kwam Pieter van Leijssen ons ook nog even vergezellen.

Het weer zat deze week geweldig mee, heerlijk fietsweer. Geen bloedhete omstandigheden zoals in het verleden. Ook geen druppel regen. Een redelijke opkomst de eerste twee dagen, daarna

matig. Drie leden waren elke avond aanwezig: Gerard Konings, Toine van Oers en Tom Uijtdehaag.

Jax V

Audi Centrum Roosendaal

Showrooms Werkplaatsreceptie Vandaag open tot 18.00

Adres
Argon 41
4751 XC Oud Gastel
[Meer informatie](#)

Openingstijden

Maandag	09.00 - 18.00
Dinsdag	09.00 - 18.00
Woensdag	09.00 - 18.00
Donderdag	09.00 - 18.00
Vrijdag	09.00 - 20.00
Zaterdag	09.00 - 17.00

Afspraak plannen
(0165) 522950
info@audiroosendaal.nl
Route plannen

<https://www.audicentrumroosendaal.nl/>

Ritverslag 31 juli

Philipsland – st Annaland

Na de avondvierdaagse van afgelopen week, verreden onder prima weersomstandigheden, stonden er deze morgen 17 fietsers en chauffeur van dienst Sytze Zijlstra aan het vertrek. Wel ontbraken enkele vaste krachten, want de weersvoorspelling was wat onzeker. Het was zwaar bewolkt en er zou een spatje regen kunnen vallen. "Het stof blussen" noemde de Belgische weerman Frank de Boosere dit. Net voor het vertrek ving ik enkele druppels op en daar bleef het bij. En bij sommige leden, die op de Kaai waren geweest de avond tevoren, kan het ook een beetje mistig zijn geweest !

Jan de Rooij was de voorrijder van dienst en hij vertrok via Nispen richting Bergen op Zoom met Gerard Mulders naast hem. Daarna ging het over het viaduct bij het crematorium naar de Bergse Heide. Daar was het op dit vroege uur bij restaurant "De Berk" nu nog heel rustig. Ook in Moerstraten passeerden we door een doodse straat richting Steenberg. Daar leidde Jan ons langs Fort Henricus (wie heeft dat gezien ??). Na de sanitaire stop aldaar nam Gerard Konings de plaats naast Jan over. Door De Heen ging het vlot naar de brug bij Philipsland. Een korte lus rond Philipsland werd gemaakt om niet te vroeg bij onze stopplaats aan te komen. Camping "De Deu Braek" zou pas om 10.00 uur open zijn. Op de dam tussen Philipsland en Tholen namen Nico Matthijssen en Maurice v.d. Berg het roer over met nu een straffe wind op kop. Maar daar genieten deze mannen van! De afstemming met het koffieadres was deze keer perfect. Wij waren daar om 10.00 uur en de eigenaar was al wakker en stond klaar om de koffie te bedienen. Was ooit anders !!

Er werd daar nagepraat over de Classica San Sebastian en de raid van Remco 'gebaartjes' Evenepoel. En ook over de ravage, die Annemiek van Vleuten had aangericht in de Tour de France Femme op de Ballons in de Vogezen. Steeds meer wordt duidelijk, dat ouder worden niet altijd een nadeel hoeft te zijn, zie Valverde, zie van Vleuten. Zie in het verleden ook Poulidor en Zoetemelk. Peter van den Boom probeerde nog enkele leden te verleiden om deel te nemen aan het Roosendaals kampioenschap op de Kaai deze namiddag. Maar niemand zag daar heil in. Net toen de eigenaar eenieder van de eerste koffie had voorzien, kwam een grote groep senioren, allen in een mooi licht paars tenue, het terras verder vullen. Een reden om de bediening rap te vragen voor de tweede koffie. Was wel een beetje asociaal voorkruipen misschien, maar dit was om te voorkomen, dat onze stop erg zou uitlopen.

Na de koffie ging het door de Tholense polder richting St Maartensdijk. De wind was nu stevig aangetrokken en stond soms op kop, maar meest in de flank. Met Jan en Leon op kop werd het tempo stevig onderhouden. Pas na Scherpenisse kregen we de wind in het hol en bolde het vlotter. Via het kleine tunneltje op het einde van de Oesterdam werd daar de bekende Oesterdamroute richting Roosendaal opgepakt. De rit eindigde bij de kerk van Nispen, dit omdat Huis ten Halve dit weekend wegens vakantie was gesloten. Enkele leden namen op het terras van De Gouden Leeuw nog een drankje. Het was een vlotte rit 107 km aan een zomers gemiddelde van 31 km/u en voor de chauffeur een gemakkelijke rit, geen enkele averij en goed te volgen.

Jan V.

Ritverslag 7 augustus

St. Lenaarts - Rijckevorsel

Vandaag de rit gezien vanuit de volgwagen, nu is dat vandaag niet zo erg, het is immers mooi weer en de naweeën van de Covid besmetting in de 3^e week van juli spelen weer aardig de kop op. Dus de conditie gaat alleen maar achteruit op deze manier met een dosis antibiotica in je lijf.

Blijkbaar ging de avond ervoor ook pas laat het lampje branden of er wel genoeg brandstof voor

de rit aanwezig was ... Nou dat zou duwen worden ... dus daarop toch maar even langs een pomp gereden en die 869 km gaan ze morgen niet halen 😊.

Een heerlijk relaxed ritje vanuit de volgwagen met een zonnetje door de voorruit, muziekje erbij en een Bidon peloton veelal rechts van mij. Met Tom op als voorrijder van de dag en die staat die de hele rit niet meer af. Een ritje door het Belgs met een koffiestop in St Lenaarts. De auto even tijdelijk op de stoep geparkeerd, aangezien de parkeerplekken bij de Klok al volstonden. Maar al snel werd ik gewaarschuwd dat de Gendarmerie er een "straffe" controle op nahoudt met een gratis ticket voor het niet juist plaatsen van uw voertuig wat dan E120.—zou bedragen. Hierop de auto voor de zekerheid maar verzet, en dat was maar goed ook, nog geen 5 minuten later passeerde de controle.

Na de Koffiestop het pad vervolgd en zo sudderde de rit lekker voort. En dan in het zonnetje is het snel jammer dat je zelf niet lekker op de fiets zit. En zoals ook op de foto te zien is wordt er best netjes gereden.

Op het eind ging Jan de R. nog een vlucht poging aan met Peter in zijn kielzog. Maar niet geheel op de hoogte van de route die Tom had uitgezet vervolgden ze in het laatste stuk hun eigen route en als de controle op de gereden kilometers accuraat is dan heeft dat consequenties. En zo belanden we uiteindelijk zonder tegenslag bij Huis ten Halve.

Lac

BOUWBEDRIJF VAN EST

- renovatie
- onderhoud
- nieuwbouw
- metselwerk
- tegelwerk
- stucwerk
- werkvoorbereiding

06-38910604

info@bouwbedrijfvanest.nl

Email: info@bouwbedrijfvanest.nl/

Ritverslag 14 augustus

Hoeksewaard – Oud Beijerland

Vandaag vieren we het heroptreden van Fred van Ostaijen als voorrijder. Het hele voorjaar had hij weekendverplichtingen op de camping in Zeeland met zijn gezin. Maar nu is hij na zijn vakantie weer present. En hij zal ons naar de Hoeksewaard leiden. Hij heeft gezelschap van nog 14 fietsers en chauffeur Sytze. Na de bloedhete voorbije week zou de temperatuur er vandaag nog een schepje bovenop doen. Bij de start om 8 uur is het al 20° C en zal het oplopen tot een eind boven de 30° C. Toch lijkt niet iedereen hier rekening mee te hebben gehouden, want er zijn meerdere fietsers, die maar 1 bidon bij zich hebben. Globaal advies is om bij deze hitte per uur 1 bidon nodig te hebben. En dat zijn er voor een 100 km rit aan Bidontempo meer dan 3. En dan redt je het zo niet met nog een cola of koffie bij de rust.

Er staat een zachte wind uit het zuiden, zodat het tempo er gelijk goed in zit. Fred vertrekt deze keer ter afwisseling dwars door Roosendaal via de Jan Vermeerlaan en langs de Vliet naar het Gastelsveer. Zo vroeg in de morgen nog goed te doen. Door Oud Gastel en over de witte brug gaat het langs Fijnaart en Oudemolen naar Helwijk. Daarna gaan we voorlopig voor de laatste maal de Hellegatsbrug bij Willemstad passeren. Want volgend jaar zal deze brug de hele zomer gesloten blijven. Na wat geslinger langs Klaaswaal wordt de koffiestop bereikt bij de "Elzentuin" nabij Oud Beijerland. Een rustiek plekje onder de bomen, een vriendelijke ontvangst, goeie koffie en een heerlijke citroentaart, daar ga je voor van huis !

Na de koffie vertrekken we in omgekeerde richting. Fred roept, dat we niet op het fietspad, maar op de weg moeten gaan. Het is weliswaar een drukke doorgaande weg, maar de groep is eigenwijs en luistert niet. Gevolg is, dat we achter de vangrail geraken en niet rechtsaf kunnen naar het gehucht Zinkweg en een stuk moeten omrijden naar een rotonde om daar te keren. Over de dijk rijden we door Zinkweg, een lintbebouwing langs de dijk. Nooit van gehoord, zo poets je je topografische kennis weer wat op! Het is nu met de wind van voren harder werken, maar er wordt regelmatig gewisseld van koprijders.

Na de brug kiest Fred de route via Dinteloord. En vandaar buitenom over de Bloemendijk naar de Zuidzeedijk. Rob passeert zijn huis, maar blijft toch de groep volgen. Bij de Tolbergvijver gaat het richting De Brembos en via Nispen naar ons eindpunt. Een gemakkelijke rit over goede en rustige wegen, ja de Hoeksewaard is prima fietsgebied. Jammer, dat we er volgend jaar moeilijk kunnen komen. Bij aankomst tikt de thermometer al de 30° C aan en de mannen, die de laatste kilometers weg gedemarreerd waren, staan lekkend van het zweet na te praten. Een vlotte en gemakkelijke rit wordt afgesloten met 107 km aan gemiddeld 31 km/u.

Jan V.

bloemenboetiek de Goudsbloem

bloemenboetiek
de Goudsbloem

WAAROM DE GOUDSBLOEM

Wij houden van bloemen
Uw boeket wordt gemaakt door
talentvolle vakbekwame bloembinders
Service en kwaliteit is vanzelfsprekend
Vóór 12:00 uur besteld, vandaag afgeleverd.
7 dagen vaasgarantie.
Veilig online betalen.
Bezorging in heel Nederland door onze Fleurop
collega's.

President Kennedylaan 158
4707BG Roosendaal
0165-557332

Sint Janstraat 81
4741 AN Hoeven
0165-503312

Pastoor van Breugelstraat 138
4744 AG Bosschenhoofd
0165-317068

<https://bloemenboetiekdegoudsbloem.nl/>

**RIJWIELSPORHUIS
AD VAN OVERVELD**
VERTROUWDE
KWALITEIT EN
SERVICE!

OPENINGSTIJDEN
maandag - woensdag - donsdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 18:00
vrijdag
08:30 - 12:15 / 12:00 - 20:00
zaterdag
08:30 - 12:15 / 13:00 - 17:00
dinsdag en zondag gesloten

ADRES
Rijwielsporthuis Ad van Overveld
O. L. Vrouwenstraat 181
4735 AD Zingst
Tel. 0165-540893

RIJWIELSPORHUIS AD VAN OVERVELD
VERTROUWDE SERVICE!

<http://www.rijwielsporthuisadvanoverveld.nl/>

